

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ **235** /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **23 ທັນວາ 2020**

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 19/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2020 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 26/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 09 ທັນວາ 2020.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ: **19** / ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **11 / 11 / 20**

ມະຕິ
ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2020) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 10 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2020.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ ດ້ວຍຄະແນນຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທິຜູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 87 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 11 ພະຈິກ 2020

**ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ**

**ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ**

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ເພື່ອຜັດທະນາວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ໄດ້ ມາດຕະຖານ, ມີຄຸນນະພາບ ແນໃສ່ສ້າງ ແລະ ຜັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໃຫ້ມີ ຄຸນທາດການເມືອງ, ຄຸນສົມ ບັດສິນທຳປະຕິວັດ, ມີຈັນຍາບັນ, ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ມີການຜັດທະນາທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ສາມາດ ຄົ້ນຄວ້າ, ນຳໃຊ້ຜົນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ ສົມຄູ່ກັບວຸດທິການສຶກສາ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງ, ແຂ່ງຂັນກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ຜັດທະນາ ປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນ ການສຶກສາຖັດຈາກຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ຫຼື ອາຊີວະສຶກສາ ຊຶ່ງມີການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນໃນລະດັບ ອະນຸປະລິນຍາ, ປະລິນຍາຕີ, ປະລິນຍາໂທ, ປະລິນຍາເອກ ລວມ ທັງການສຶກສາ ລົງເລິກຂະແໜງວິຊາ, ຊ່ຽວຊານຂັ້ນໜຶ່ງ ແລະ ຊ່ຽວຊານຂັ້ນສອງ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດ ຊີວິດ ໂດຍມີຈຸດໝາຍສ້າງ ແລະ ຜັດທະນາ ຜູ້ບໍລິຫານ, ນັກວິຊາການ, ນັກວິຊາສະເພາະ, ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນັກວິ ທະຍາສາດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການຄົ້ນຫາ, ສ້າງຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບ ປາກົດການ, ທາດແທ້ ແລະ ກົດເກນຂອງທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ລວມທັງວັດຖຸ ແລະ ຈິນຕະນາການ;

2. ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ໝາຍເຖິງ ການສຶກສາທີ່ປະສົມປະສານລະຫວ່າງການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ນອກໂຮງຮຽນ ລວມທັງການຮຽນຮູ້ຕາມອັດທະຍາໄສ ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກຄົນ ທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໄດ້ຮັບການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດໄລຍະທີ່ຍັງມີຊີວິດຢູ່ ສ້າງສັງຄົມພູມປັນຍາ ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາ;
3. ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫຼື ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ;
4. ສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໝາຍເຖິງ ບ່ອນດຳເນີນການຮຽນ-ການສອນ ເລີ່ມແຕ່ລະດັບອະນຸປະລິນຍາຂຶ້ນໄປ, ມີການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ບໍລິການວິຊາການ;
5. ສາມລັກສະນະການສຶກສາ ໝາຍເຖິງ ຈຸດພິເສດທີ່ເປັນລັກສະນະສະເພາະຂອງການສຶກສາລາວ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ລັກສະນະຊາດ, ລັກສະນະວິທະຍາສາດ ແລະ ທັນສະໄໝ, ລັກສະນະມະຫາຊົນ;
6. ຫ້າຫຼັກມູນການສຶກສາ ໝາຍເຖິງ ຫຼັກການ ຫຼື ຈຸດໝາຍພື້ນຖານ ຂອງການສຶກສາ ທີ່ແນໃສ່ສ້າງຄົນຮຸ່ນໃໝ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຮອບດ້ານ ແລະ ສົມສ່ວນ ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ຕາມທິດສັງຄົມນິຍົມ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຄຸນສົມບັດສຶກສາ, ປັນຍາສຶກສາ, ແຮງງານສຶກສາ, ພະລະສຶກສາ ແລະ ສິລະປະສຶກສາ;
7. ຫຼັກສູດປົກກະຕິ ໝາຍເຖິງ ຫຼັກສູດທີ່ມີລາຍວິຊາ ແລະ ໄລຍະການສຶກສາຄົບຖ້ວນ ຕາມຫຼັກສູດແຕ່ລະລະດັບ;
8. ຫຼັກສູດຕໍ່ເນື່ອງ ໝາຍເຖິງ ຫຼັກສູດຕໍ່ຍອດຫຼັກສູດໃດໜຶ່ງ ໃນລະດັບທີ່ສູງກວ່າ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະດຽວກັນ ສຳລັບຜູ້ທີ່ສຳເລັດການສຶກສາລະດັບ ອະນຸປະລິນຍາ ຫຼື ອາຊີວະສຶກສາຊັ້ນສູງ;
9. ໜ່ວຍກິດ ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ສະແດງເຖິງປະລິມານການຮຽນ-ການສອນໃນແຕ່ລະວິຊາ;
10. ປະກາສະນິຍະບັດ ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທາງການທີ່ຍັງຢືນຊຸດທິການສຶກສາ;
11. ທຸດຈະລິດ ໝາຍເຖິງ ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ບໍລິສຸດ, ລຳອຽງ ແລະ ການກະທຳອື່ນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນທຳ;
12. ນັກສຶກສາແລກປ່ຽນ ໝາຍເຖິງ ນັກສຶກສາຂອງສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ໄປສຶກສາຢູ່ສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງຂອງຕ່າງປະເທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ລະຫວ່າງລັດຖະບານ ຫຼື ສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຂອງສອງປະເທດ;
13. ນະວັດຕະກຳ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ກຳມະວິທີການຜະລິດ ແລະ ປະສົບການດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ປະດິດສ້າງ, ບໍລິການ, ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນ, ສິນຄ້າທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ໃນຮູບແບບໃໝ່ອອກສູ່ສັງຄົມ;
14. ປັນຍາປະດິດ ໝາຍເຖິງ ການສ້າງຄວາມສະຫຼາດຫຼັກແຫຼມ ໃຫ້ກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຊີວິດ ເພື່ອເຮັດວຽກງານແທນມະນຸດ ໂດຍນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ທາງວິທະຍາສາດຄອມພິວເຕີ ແລະ ວິສະວະກຳສາດ;
15. ອົງການປະກັນຄຸນນະພາບພາຍນອກ ໝາຍເຖິງ ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ຫຼື ເອກະຊົນ ທີ່ມີຄວາມເປັນເອກະລາດ, ຢູ່ພາຍນອກການຄຸ້ມຄອງຂອງສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ຖືກຮັບຮູ້ຈາກກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໃຫ້ດຳເນີນການປະເມີນຄຸນນະພາບສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຕາມມາດຕະຖານທີ່ກຳນົດໄວ້;
16. ການວັດຜົນການຮຽນ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການຈັດຫາຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຜົນສຳເລັດການສຶກສາຂອງນັກສຶກສາ ເພື່ອນຳໄປສູ່ການຕັດສິນຄຸນຄ່າ ດ້ວຍຫຼາຍວິທີການ ເຊັ່ນ ການກວດກາ, ການສອບເສັງ ແລະ ອື່ນໆ;

17. ການປະເມີນຜົນການຮຽນ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາຜົນຂອງການວັດຜົນມາຕັດສິນຄຸນຄ່າ ຂອງຜົນສຳເລັດທາງການຮຽນຮູ້ຂອງນັກສຶກສາ;

18. ສະພາວິທະຍາໄລ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງສູງສຸດ ທີ່ບໍ່ປະຈຳການຢູ່ໃນໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງວິທະຍາໄລ ເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ວິຊາການ;

19. ສະພາສະຖາບັນ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງສູງສຸດ ທີ່ບໍ່ປະຈຳການຢູ່ໃນໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງສະຖາບັນ ເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ວິຊາການ;

20. ສະພາມະຫາວິທະຍາໄລ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງສູງສຸດ ທີ່ບໍ່ປະຈຳການຢູ່ໃນໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ ເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງດ້ານການບໍລິຫານ ແລະ ວິຊາການ;

21. ສະພາບໍລິຫານ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ ຢູ່ໃນໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນທີ່ປຶກສາທາງດ້ານການບໍລິຫານ;

22. ສະພາວິຊາການ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ ຢູ່ໃນໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງຂອງສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນທີ່ປຶກສາທາງດ້ານວິຊາການ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ຜົນລະເມືອງລາວ ສາມາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຕາມ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ, ລົງທຶນ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ລວມທັງ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການບໍລິການວິຊາການແກ່ສັງຄົມ ແລະ ຊຸມຊົນ ດ້ວຍການປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ນຳໃຊ້ ຜູ້ຮຽນເກັ່ງ, ຜູ້ມີພອນສະຫວັນ ແລະ ຄວາມສາມາດພິເສດ ລວມທັງຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດລົງທຶນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

2. ຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

3. ຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນຕາມສາມລັກສະນະ ແລະ ຫ້າຫຼັກມູນການສຶກສາ;

4. ຮັບປະກັນການຮຽນທົດສະດີ ໄປຄວບຄູ່ກັບພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ, ການຮຽນ-ການສອນ ແບບປົກກະຕິ, ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ;
5. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ມີຄວາມສະເໝີພາບ, ຖືກຕ້ອງ, ໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ, ຍຸຕິທໍາ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມ ການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບ ຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານການສຶກສາ ຊັ້ນສູງ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນ ບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ, ການຮຽນ-ການສອນ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການບໍລິການວິ ຊາການ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດສະເພາະດ້ານ ຕາມແຜນການຮ່ວມມື, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ມາດຕາ 8 ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນ ການກຳນົດວິໄສທັດ, ທິດທາງລວມ, ເປົ້າໝາຍ, ຄາດໝາຍ, ເນື້ອໃນຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ໃນການພັດທະນາ ວຽກງານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ, ມີຄວາມສະເໝີພາບ ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 9 ການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນ ສູງ ລວມທັງການສັງລວມແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງຂອງສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າເປັນແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 10 ເນື້ອໃນແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ແຜນຍຸດທະສາດການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃຫ້ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໃຫ້ມີ ຄຸນທາດການເມືອງ, ຄຸນສົມບັດສິນທຳ ປະຕິວັດ, ຈົນຍາບັນ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ການພັດທະນາທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ການປັບປຸງຄຸນນະພາບການຮຽນ-ການສອນ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ທ່າແຮງຂອງຊາດ ແລະ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ;
3. ການສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ, ການບໍລິການວິຊາການ ແລະ ແຜນງານປັນຍາປະດິດ;
4. ການປັບປຸງລະບົບການປະກັນຄຸນນະພາບ, ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ;
5. ການເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມື ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ພາກທີ III

ວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ມາດຕາ 11 ວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນ ການຍິ່ງຍືນຜົນສຳເລັດຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງໃດໜຶ່ງ ຕາມລະດັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ໃນປະກາສະນິຍະບັດ.

ມາດຕາ 12 ຂອບວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ຂອບວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນ ການກຳນົດວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແຕ່ລະລະດັບ ໂດຍກຳນົດຂົງເຂດຄວາມຮູ້, ຄວາມຊຳນານງານ ແລະ ປະສົບການຂອງຜູ້ຮຽນແຕ່ລະລະດັບ ຊຶ່ງເລີ່ມຈາກ ອະນຸປະລິນຍາ ເຖິງປະລິນຍາເອກ.

ມາດຕາ 13 ລະດັບວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ ມີ ສີ່ລະດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ອະນຸປະລິນຍາ;
2. ປະລິນຍາຕີ;
3. ປະລິນຍາໂທ;
4. ປະລິນຍາເອກ.

ນອກຈາກນີ້ ຍັງມີວຸດທິການສຶກສາລົງເລິກຂະແໜງວິຊາ, ຊ່ຽວຊານຂັ້ນໜຶ່ງ ແລະ ຊ່ຽວຊານຂັ້ນສອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 14 ອະນຸປະລິນຍາ

ອະນຸປະລິນຍາ ແມ່ນ ການສຶກສາວິຊາການລະດັບຕົ້ນ ຂອງການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນສາຂາວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຕໍ່ຈາກມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ຫຼື ອາຊີວະສຶກສາ ຊັ້ນກາງ ຊຶ່ງມີໄລຍະການຮຽນ ສອງປີ ຂຶ້ນໄປ ສໍາລັບຫຼັກສູດປົກກະຕິ ຫຼື ໜຶ່ງປີເຄິ່ງ ຂຶ້ນໄປ ສໍາລັບຫຼັກສູດຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຮູ້ພື້ນຖານທາງດ້ານທິດສະດີ ແລະ ເຕັກນິກໃນບາງດ້ານຂອງສາຂາວິຊາສະເພາະທີ່ໄດ້ຮຽນມາ, ມີທັກສະພື້ນຖານໃນການວິເຄາະ ແລະ ຮຽນຮູ້ ດ້ວຍຕົນເອງ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານ, ສາມາດປະຕິບັດວຽກງານ ຕາມຄວາມຮູ້ວິຊາສະເພາະຂອງຕົນ.

ຜູ້ຮຽນຈົບວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ ໃນສາຍອາຊີວະສຶກສາ ກໍ່ມີວຸດທິການສຶກສາລະດັບດຽວກັນກັບອະນຸປະລິນຍາ.

ມາດຕາ 15 ປະລິນຍາຕີ

ປະລິນຍາຕີ ແມ່ນ ການສຶກສາວິຊາການລະດັບເໜືອອະນຸປະລິນຍາ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຕໍ່ຈາກມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ຫຼື ອາຊີວະສຶກສາຊັ້ນສູງ ຫຼື ອະນຸປະລິນຍາ ຊຶ່ງມີໄລຍະການຮຽນ ສີ່ປີ ຂຶ້ນໄປ ສໍາລັບຫຼັກສູດປົກກະຕິ ຫຼື ສອງປີ ຂຶ້ນໄປ ສໍາລັບຫຼັກສູດຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຮູ້ ທາງດ້ານທິດສະດີ ແລະ ເຕັກນິກ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະທີ່ໄດ້ຮຽນມາ, ມີທັກສະໃນການວິເຄາະຢ່າງລະອຽດ ແລະ ຮອບຄອບ, ເປັນນັກວິຊາການ ທີ່ມີຄວາມສາມາດ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານ, ເປັນເຈົ້າການໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຕາມຄວາມຮູ້ວິຊາສະເພາະຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 16 ປະລິນຍາໂທ

ປະລິນຍາໂທ ແມ່ນ ການສຶກສາວິຊາການລະດັບເໜືອປະລິນຍາຕີ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຕໍ່ຈາກປະລິນຍາຕີ ຊຶ່ງມີໄລຍະການຮຽນ ສອງປີ ຂຶ້ນໄປ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຮູ້ກວ້າງຂວາງ, ໜັກແໜ້ນ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະທີ່ໄດ້ຮຽນມາ, ມີທັກສະໃນການຄົ້ນຄິດລະດັບສູງ, ສາມາດຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ເພື່ອຕໍ່ຍອດ ຫຼື ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້ທີ່ມີຢູ່, ສາມາດປະຕິບັດວຽກງານດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ນໍາພາຜູ້ອື່ນ ຕາມຄວາມຮູ້ວິຊາສະເພາະຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 17 ປະລິນຍາເອກ

ປະລິນຍາເອກ ແມ່ນ ການສຶກສາວິຊາການລະດັບສູງສຸດ ທີ່ລົງເລິກຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຕໍ່ຈາກປະລິນຍາໂທ ຊຶ່ງມີໄລຍະການຮຽນ ສາມປີ ຂຶ້ນໄປ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຮູ້ໃນລະດັບກວ້າງຂວາງ, ໜັກແໜ້ນ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ໃນສາຂາວິຊາສະເພາະທີ່ໄດ້ຮຽນມາ, ມີທັກສະໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ຢ່າງເປັນເອກະລາດ, ມີຫົວຄິດປະດິດສ້າງ, ພັດທະນານະວັດຕະກຳ, ຄົ້ນພົບສິ່ງໃໝ່ ທາງທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ, ສາມາດປະຕິບັດວຽກງານດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ນໍາພາຜູ້ອື່ນ ຕາມຄວາມຮູ້ວິຊາສະເພາະຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 18 ຊື່ວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ຊື່ວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໄດ້ກຳນົດ ດັ່ງນີ້:

1. ອະນຸປະລິນຍາ (Associate Degree) ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ: ອປ.;
2. ປະລິນຍາຕີ (Bachelor Degree) ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ: ປຕ.;

3. ປະລິນຍາໂທ (Master Degree) ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ: ປທ.;
 4. ປະລິນຍາເອກ (Doctoral Degree) ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ: ປອ.;
 5. ລົງເລິກຂະແໜງວິຊາ (Graduate Diploma) ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ: ລຂ.;
 6. ຊ່ຽວຊານຂັ້ນໜຶ່ງ (First Degree Diploma of Specialization) ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ: ຊຊ I.;
 7. ຊ່ຽວຊານຂັ້ນສອງ (Second Degree Diploma of Specialization) ຂຽນຫຍໍ້ວ່າ: ຊຊ II..
- ສໍາລັບລາຍລະອຽດຂອງການນໍາໃຊ້ຊື່ວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 19 ການຮັບຮູ້ ແລະ ຍິ່ງຍືນວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງຈາກຕ່າງປະເທດ

ວຸດທິການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທຸກລະດັບຈາກຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮູ້ ແລະ ຍິ່ງຍືນວຸດທິການສຶກສາ ໂດຍກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ພາກທີ IV

ສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ໝວດທີ 1

ປະເພດສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ມາດຕາ 20 ປະເພດສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ມີ ສີ່ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ວິທະຍາໄລ;
2. ສະຖາບັນ;
3. ວິທະຍາຄານ;
4. ມະຫາວິທະຍາໄລ.

ມາດຕາ 21 ວິທະຍາໄລ

ວິທະຍາໄລ ແມ່ນ ສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນລະດັບ ອະນຸປະລິນຍາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາສະເພາະໄລຍະສັ້ນ ເພື່ອສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໃຫ້ມີ ຄຸນທາດການເມືອງ, ຄຸນສົມບັດສິນທໍາປະຕິວັດ, ຈັນຍາບັນ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ການພັດທະນາທາງດ້ານຮ່າງກາຍ.

ມາດຕາ 22 ສະຖາບັນ

ສະຖາບັນ ແມ່ນ ສະຖານການສຶກສາຊັ້ນສູງທີ່ຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນລະດັບ ອະນຸປະລິນຍາ, ປະລິນຍາ ຕີ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາສະເພາະໄລຍະສັ້ນ, ດໍາເນີນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ໃຫ້ການບໍລິການວິຊາການຂອງ

